

Skattelove, som er forelagt her, bl. a. i det Forhold, som den ærede Ordfører fremhævede som Ros for Komplekset.

Naar man ser paa disse Indkomst- og Formueskattelove, ser man, at der er Lempelser forneden i Skalaen. Fra 3 000 til 30 000 Kr. er der en ganske lille Ændring i den. Endvidere er der indført Fradragene, hvori jeg ser Frugten af en radikal Oppositionspolitik; thi disse Fradragregler svarer til, hvad vi gentagne Gange under Forhandlingen om Revision af disse Skattelove i Fjor krævede, nemlig Fordobling af Forsørgerfradragene. Man erklærede allerede den Gang, at man var enig om vort Standpunkt, men man vilde vente til i Aar. Her foreligger der da for en Gangs Skyld Opfyldelse af et Løfte, og det kvitterer jeg for.

Disse Fradrag er imidlertid opført paa en Maade, der virker uheldigt, idet Fradragene, saaledes som det ærede Medlem Hr. Korsgaard rigtigt har skildret, hvorfor jeg ikke skal komme udførligt ind derpaa, bryder fuldstændig forstyrrende ind i Rateskalaen. Naar der fradrages 1 600 Kr. fra de første 5 000 Kr.s Indtægt, men 800 i den næste Gruppe fra 5 000—10 000, saa vil det sige, at de 5 000 Kr.s Indtægt bliver beskattet, som det var 3 400 Kr., men en Indtægt paa 5 100 Kr., som om det var 4 300 Kr. Derved brydes hele Rateskalaen, og Fradraget kommer til at virke ganske ujævnt og derfor uretfærdigt. Jeg tror ligesom det ærede Medlem Hr. Korsgaard, at der ikke er nogen anden Vej at gaa end at bevare Fradraget helt op. Det er meget rigtigt, hvad det ærede Medlem sagde, at naar man har strøget Fradraget længere oppe og bevaret de samme Satser, har man derigennem skjult, at man har forhøjet disse Indtægtssatser noget. Denne Forhøjelse af de højere Indtægtssatser er jeg paa ingen Maade ængstelig for, tværtimod. Jeg vil tværtimod pege paa, at en Gennemførelse af det samme Fradrag helt op og adskilligt andet, som man kunde tænke sig fjernet af de nuværende Skattelove, meget let kan indvindes ved en Forhøjelse af en Række Satser i Indkomstskatteloven.

Det er ganske rigtigt, at den Skatteskala, der var fastsat, maatte antages at være Højdepunktet af, hvad en Skala burde kunne bringe under de Forhold, der var til Stede, da den fastsattes. Men her beder jeg erindret, at hvis man tager f. Eks. en Indtægt paa 50 000 Kr. aarlig paa et Tidspunkt, hvor Priseniveauet paa alt i Landet er højt, og saa paa et Tidspunkt, hvor Priseniveauet er lavt, vil Bibeholdelsen af den samme Skalasats for denne Indtægt

under den sidstnævnte Omstændighed betyde en overmaade stor Lettelse for denne Indtægt. Med andre Ord, man kan og bør efter min Opfattelse for disse Indtægter paa 30 000 Kr. og derover utvivlsomt stramme Skalaen for ikke under et nedadgaende Niveau at give disse store Indtægter en aldeles urimelig Lettelse. Jeg har intet imod, at de kan komme til at føle nogen Lettelse sammen med alt, hvad der kan indtræde af Lettelse i Samfundet; men under et helt forskelligt Priseniveau vil den Sats, som er fastsat, virke saa højest forskelligt fra, hvordan den tidligere har virket, at man ikke kan forsvare at bevare den uforandret.

Med Hensyn til de Bestemmelser, der er om Lempelser foroven i store Formuer, kan jeg heller ikke anse det for rationelt, at man standser ved 16 pro mille for 1 Million. Hvis der stadig findes større Formuer og stadig samles større Formuer, er det rimeligt at fortsætte denne Skala noget og ikke beskatte en Formue paa 5 Millioner efter den samme Sats som en Formue paa 1 Million, for de er højest forskelligt stillet alligevel. Det Hensyn, som den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti, Hr. Korsgaard, har fremsat om de Vanskeligheder, der er ved, at de store Formuer det ene Aar svarer en stor Skat og det andet Aar en ringere Skat paa Grund af Fradragretten, maatte der sikkert kunne findes en Ordning for. Men det er ikke rimelig at standse Skalaen her, det er baade teoretisk og praktisk urimeligt.

Jeg er endnu mindre i Stand til at forstaa Regeringens Argumentation for at standse Selskabsskatten paa 15 pCt. Den Argumentation, at man ikke har Brug for en højere Sats, at den er illusorisk og unødvendig, fordi der ikke findes Indtægter paa over 50 pCt. af Aktiekapitalen, forstaaer jeg ikke; det kan jo da i saa Fald ikke gøre noget, at man har Satsen staaende. Jeg mener netop, at den skal være der for at kunne modtage saadanne store Indtægter, hvis de indfinder sig. Undertiden indfinder de sig jo ganske pludseligt, og saa er det aldeles urimeligt, at der ikke er en Skatte- lovgivning, som er rede til at modtage dem. Disse højere Takster vil ikke paa nogen Maade trykke de Erhverv, som er nødstedte, de vil slet ikke ramme dem, de vil kun naa det Erhvervsliv, som har en særlig Blomstring; og man skulde mene, at navnlig i en Tid som denne, hvor saa mange Erhverv er ødelagt, vil det dog være rimeligt at lade et enkelt Erhverv, som har en Særstilling, betale en passende Afgift af sine straalende Indtægter. Altsaa, jeg kan ikke